

Arrest

nr. 216 646 van 12 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en
H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 8 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Een verzoek tot internationale bescherming werd door u ingediend bij de Belgische instanties op 18 april 2017. U geeft aan in Sierra Leone te zijn geboren te Kabala op 15 januari 2001. U bent moslim en behoort tot de Fulani etnie. U heeft uw vader nooit gekend. Hij was een zakenman maar kwam om het leven tijdens de burgeroorlog in Sierra Leone.

Uw moeder hertrouwde nadien met uw oom – de broer van uw vader. U woonde samen met uw moeder en oom in Kabala. Uw moeder overleed echter in 2006 ten gevolge van een ziekte. U verbleef nadien nog een tijdje in Kabala, maar niet veel later – bij een bezoek aan uw oudere broer in Freetown – besloten u en uw broer dat u in Freetown zou blijven en niet zou terugkeren naar uw oom in Kabala. U begon school te lopen in Freetown terwijl uw broer de kost verdiende door het verkopen van gsm's. In de jaren nadien bleef u steeds in Freetown. U ging niet meer terug naar uw geboortestad tot de zomer van 2016. Uw broer stelde voor dat u uw oom zou gaan bezoeken in Kabala om het weer goed te maken met hem. U ging tijdens de schoolvakantie – in augustus 2016 – naar uw oom in Kabala. Uw oom bleek problemen te hebben gekend met zijn echtgenote die hem had verlaten. U verbleef bij uw oom en leerde andere jongeren kennen in de wijk waar uw oom woonde. Op die manier vernam u dat op 16 augustus 2016 een protestmars zou plaatsvinden in de stad – gericht tegen de beslissing om het beloofde 'youth village' naar een ander district te verplaatsen. De jongeren voelden zich benadeeld en wilden protesteren tegen deze beslissing van de overheid. Ook u besloot deel te nemen aan deze actie. De betoging begon vreedzaam die 16de augustus 2016. Tot de politie opdook en een jongen neerschoot die deel uitmaakte van de protestmars. Andere jongeren brachten de getroffen jongen weg van de betoging. U ging mee met deze jongeren. De ouderen raadden jullie hierna aan om gewoon naar huis te gaan. Toen u naar huis wilde gaan, zag u dat de jongeren slaags raakten met de aanwezige ordediensten. Deze laatsten begonnen met scherp te schieten. U sloeg hierna op de vlucht maar kwam ten val. Een zeker S. hielp u recht en nam u mee naar zijn huis. U nam contact op met uw oom die erg kwaad werd omdat de politie naar zijn huis was gekomen op zoek naar u. Men beschuldigde u ervan één van de daders te zijn die het hoofdkwartier van de APC in brand hadden gestoken. Niet veel later kwamen agenten ook naar het huis van S.. U en S. wisten te ontsnappen via de achterzijde van de woning. Jullie vluchtten weg, bleven een nacht in de omringende bossen en trokken vervolgens verder naar Guinée. Uiteindelijk kwam u terecht bij familie van S. in Conakry. U contacteerde uw broer, die ook besloot Sierra Leone verlaten, en naar Conakry te komen. Samen met uw broer trok u via Mali naar Agadez in Niger. Van hieruit ging het door de Sahara naar Libië. Een eerste poging van u en uw broer om overzees naar Italië te trekken mislukte. U werd opgepakt door de Libische kustwacht en werd opgesloten in een Libische gevangenis. Uw broer slaagde erin u na vijf dagen weer vrij te krijgen. Niet veel later ondernam u een tweede poging om naar Italië te gaan. Dit maal met succes maar zonder uw broer omdat jullie niet meer voldoende geld hadden. In Italië belandde u in een opvangcentrum voor minderjarigen. U verliet het centrum na een maand en trok naar het noorden van het land. Na enkele pogingen slaagde u erin met de trein naar Frankrijk te gaan. Uw uiteindelijke doel was naar het Verenigd Koninkrijk te gaan, maar wegens een gebrek aan financiële middelen lukte dit niet. Op die manier kwam u in België terecht waar u dus op 18 april 2017 een verzoek tot internationale bescherming indiende bij de Belgische bevoegde asielinstanties.

Het **CGVS** nam op 30 mei 2018 volgende **beslissing** (na u gehoord te hebben in aanwezigheid van uw voogd en uw advocaat op 8 mei 2018): **weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus**. Het CGVS kwam tot de conclusie dat uw vrees voor een mogelijke vervolging in uw land van herkomst naar aanleiding van uw beweerde deelname aan een protestactie in Kabala op 16 augustus 2016 ongegrond was. Enerzijds zijn uw beweringen en verklaringen over deze vrees louter gebaseerd op veronderstellingen en boude verklaringen. U legt geen (begin van) bewijs voor om uw vrees te staven. Anderzijds weet het politiek geïnspireerde motief (met name uw sympathie voor de SLLP partij) van de beweerde opsporing van uw persoon door de veiligheidsdiensten allerminst te overtuigen onder meer door de (huidige) politieke context in Sierra Leone.

Op 28 juni 2018 tekende u **beroep aan tegen de beslissing van het CGVS voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV)**. Op 11 september 2018 nam de RvV volgende beslissing: vernietiging van de beslissing genomen door het CGVS op 30 mei 2018. De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS omdat een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud betekend werden samen met de beslissing van het CGVS. U werd bijgevolg niet in de mogelijkheid gesteld om eventuele opmerkingen over te maken aan het CGVS over de notities van het persoonlijk onderhoud. De RvV oordeelde dat dit een substantiële onregelmatigheid betreft, vernietigde vervolgens de beslissing van het CGVS en bezorgde het dossier nadien opnieuw aan het CGVS voor verder onderzoek en analyse.

Het CGVS verstuurde vervolgens op 24 september 2018 een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud (dat op 8 mei 2018 had plaatsgevonden) naar u, uw voogd en advocaat. Op 2 oktober 2018 ontving het CGVS een schrijven van uw advocaat met daarin de gestelde opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud.

Deze opmerkingen over het persoonlijk onderhoud veranderen echter niets aan de eerdere inhoudelijke beoordeling van het CGVS, zoals gemaakt in de oorspronkelijke beslissing van het CGVS, zoals hieronder uiteengezet zal worden.

B. Motivering

Het CGVS kwam op 30 mei 2018 tot de vaststelling dat u er niet in geslaagd was om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Het CGVS beargumenteerde deze zienswijze in volgende beslissing:

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpcedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart tijdens het persoonlijke onderhoud voor het CGVS dat u besloot Sierra Leone te verlaten nadat u deelgenomen zou hebben aan een protestbetoging in Kabala op 16 augustus 2016 waarbij onder meer het APC hoofdkwartier in brand werd gestoken. De politie zou op zoek naar u zijn geweest omdat u beschuldigd werd één van de daders van deze brandstichting te zijn geweest (zie notities persoonlijk onderhoud, dd. 8 mei 2018, p.10-11).

Volgende bemerkingen dienen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde motieven en redenen waarom u besloten zou hebben Sierra Leone te verlaten.

U verklaart dat u deelnam aan een protestactie in uw geboortestad Kabala op 16 augustus 2016 samen met andere jongeren gericht tegen de verplaatsing van een 'youth village' naar een ander district. Tijdens deze actie kwam het tot onlusten tussen de aanwezige politie en de jongeren. De politie schoot met scherp waarop er gewonden en zelfs doden vielen. Ook het APC hoofdkwartier werd in brand gestoken door aanwezige jongeren. Uzelf nam aanvankelijk deel aan de protestmars, maar droeg met andere jongeren een andere getroffen en gewonde jongere weg. Hoewel u geen rol speelde in de brandstichting van het APC hoofdkwartier, zou de politie op zoek naar u zijn geweest omdat men er u van beschuldigde één van de daders van de brandstichting te zijn, aldus uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS. **Uw verklaringen over uw vrees ten opzichte van de Sierraleoonse autoriteiten zijn echter ten eerste louter gebaseerd op veronderstellingen en boude verklaringen.** U geeft immers zelf aan dat u vreedzaam zou hebben deelgenomen aan de protestactie in Kabala, dat u niet deelgenomen heeft aan enige gevechten (met politiediensten) en dat u hoegenaamd niet betrokken was in de brandstichting van het APC hoofdkwartier (de thuisbasis van de toen aan de macht zijnde politieke partij All People's Congress). Uw bewering dat de politie op zoek naar u zou zijn is ten eerste louter gestoeld op boude verklaringen. U legt geen enkel (begin van) bewijs neer betreffende deze bewering.

Bovendien gaat u ervan uit dat men u er zou van verdenken één van de daders van de brandstichting van het APC hoofdkwartier te zijn. Dit is een loutere veronderstelling die u evenmin kan staven. Indien de politiediensten al op zoek naar u geweest zouden zijn, kan de vraag gesteld worden of ze u wilden opsporen als getuige dan wel als mogelijke dader. Bovendien geeft u zelf aan dat u hoegenaamd niets te maken heeft met de brandstichting van het APC hoofdkwartier zodat het vreemd genoemd kan worden dat u een dergelijke drastische beslissing nam en meteen het land zou zijn ontvlucht eerder dan de autoriteiten te willen overtuigen van uw onschuld. Het CGVS hield bij de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming wel degelijk rekening met uw relatief jonge leeftijd – op het moment van het persoonlijk onderhoud en op het moment dat u Sierra Leone zou hebben verlaten, maar zelfs rekening houdend met dit gegeven oordeelt het CGVS dat u niet weet te overtuigen wat een mogelijke vervolging betreft in uw land van herkomst. U geeft aan dat u op aangeven van een zekere 'Sidike' het land zou hebben verlaten – de persoon die u na de betoging mee naar zijn huis zou hebben genomen en die samen met u het land ontvlucht zou zijn. U verklaart dat de politie naar het huis van 'S.' zou zijn gekomen op de dag van de betoging en dat jullie vervolgens weggevlucht zouden zijn (zie notities CGVS, p.19). 'S.' had volgens uw verklaringen ook deelgenomen aan de betoging zodat de vraag gesteld kan worden – indien de politie daadwerkelijk naar zijn huis zou zijn gekomen – of men niet naar hem op zoek was, eerder dan naar u.

Niet alleen zijn uw verklaringen over een mogelijke vervolging door de autoriteiten in Sierra Leone louter gebaseerd op veronderstellingen. Het CGVS beschikt bovendien verder niet over enige informatie dat onschuldige betogers zouden zijn gearresteerd en later ten onrechte zouden zijn veroordeeld door de bevoegde autoriteiten in Sierra Leone. Wel toont landeninformatie aan dat enkele jongeren werden aangehouden – al dan niet als getuigen – om bij te dragen aan het onderzoek over wat er zich die dag in Kabala heeft afgespeeld. Objectieve landeninformatie toont zelfs aan dat de 'Independent Police Complaint Board' besloot in september 2016 een onafhankelijk onderzoek te starten naar het incident in Kabala over onder meer de rol en het ingrijpen van de politiediensten ter plaatse (zie objectieve landeninformatie toegevoegd aan administratief dossier). Het CGVS kon bijgevolg geen enkele informatie terugvinden over deelnemers aan de bewuste protestactie op 16 augustus 2016 die (ten onrechte) veroordeeld werden omwille van hun rol tijdens deze protesten, noch kan u enige informatie in deze zin voorleggen (om uw vrees te staven). Wanneer u gevraagd wordt of u weet heeft van personen die gearresteerd werden tijdens of na de protestactie, antwoordt u in eerste instantie dat u het niet weet, om vervolgens toe te voegen dat u geen mensen van Kabala kent, dat 'S.' wel zei dat er enkelen gearresteerd werden (zie notities CGVS, p.20). Gevraagd of u voorbeelden van gearresteerde personen kan geven, antwoordt u van niet (zie notities CGVS, p.20). Vervolgens gevraagd wat er dan met die gearresteerde personen is gebeurd, antwoordt u opnieuw dat u het niet weet, maar dat u denkt dat ze naar een gevangenis in Freetown zouden zijn gebracht (zie notities CGVS, p.20). Uw verklaringen over gearresteerde jongeren zijn bijgevolg opnieuw erg vaag en enkel gestoeld op veronderstellingen. Bovendien, zoals reeds gezegd, kon het CGVS geen info terugvinden over (onterecht) gearresteerde en veroordeelde jongeren. Integendeel, de autoriteiten in Sierra Leone gaven eerder blijk te willen onderzoeken wat er die dag is misgelopen aan de zijde van de veiligheidsdiensten (onder meer na een vraag van het regeringsagentschap 'Human Rights Commission Sierra Leone – HRCSL') (zie landeninformatie, toegevoegd aan het administratief dossier).

Verder zijn uw verklaringen over uw vrees aangehouden en vervolgd te worden niet enkel gebaseerd op veronderstellingen. Ook de door u opgegeven verklaring over de reden waarom de veiligheidsdiensten precies naar u op zoek zouden zijn (geweest), weet hoegenaamd niet te overtuigen. Wanneer u gevraagd wordt waarom de veiligheidsdiensten op zoek naar u zouden zijn, en waarom ze u zouden beschuldigen deel te hebben genomen aan de brandstichting van het APC hoofdkwartier (hoewel u nooit aan deze geweldpleging heeft deelgenomen), antwoordt u dat u vermoedt dat het te maken heeft met uw sympathie voor de politieke partij Sierra Leone People's Party (SLPP) (zie notities CGVS, p.19). U verklaart dat uw broer een lid is van deze politieke partij, en dat ook u deze partij steunt, onder meer door het verdelen van flyers in Freetown bij de verkiezingen in 2012 of door het bijwonen van vergaderingen in Freetown. Wat betreft deze veronderstelling van uw zijde betreft, dienen volgende drie pertinente opmerkingen gemaakt te worden. **Ten eerste** haalt u zelf aan dat de protestactie in Kabala geen politieke dimensie had, en dat iedereen – verenigd – tegen de beslissing van de autoriteiten was om het geplande 'Youth Village' te verplaatsen naar een ander district (zie notities CGVS, p.12). Politieke motieven speelden bijgevolg niet mee in de protestactie van de jongeren tegen wat zij beschouwden als de achterstelling van hun district. **Ten tweede** was u reeds een tiental jaar niet meer in Kabala geweest in 2016, maar verbleef u in Freetown waar u naar eigen zeggen sympathiseerde met de SLPP door onder meer flyers te verdelen tijdens de verkiezingen in 2012.

De vraag kan bijgevolg gesteld worden op welke manier de lokale veiligheidsdiensten (zo snel) op de hoogte zouden zijn geweest van uw lokale SLPP activiteiten in de hoofdstad van het land. **Tot slot** vonden er in maart 2018 nieuwe verkiezingen plaats in Sierra Leone. In de tweede ronde van de presidentsverkiezingen won de (oppositie)kandidaat (van de SLPP) Julius Maada Bio. Hij haalde het in de tweede ronde van de presidentsverkiezingen van de voorgedragen APC kandidaat (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier). **Voorgaande vaststellingen ondergraven bijgevolg de door u politiek gemotiveerde reden van opsporing van uw persoon na de uit de hand gelopen protestactie in Kabala op 16 augustus 2016.**

Het geheel van bovenstaande bemerkingen leiden bijgevolg tot de conclusie dat uw vrees voor een mogelijke vervolging in uw land van herkomst naar aanleiding van uw beweerde deelname aan een protestactie in Kabala op 16 augustus 2016 ongegrond is. Enerzijds zijn uw beweringen en verklaringen over deze vrees louter gebaseerd op veronderstellingen en boude verklaringen. U legt geen (begin van) bewijs voor om uw vrees te staven. Anderzijds weet het politiek geïnspireerde motief (met name uw sympathie voor de SLLP partij) van de beweerde opsporing van uw persoon door de veiligheidsdiensten allerm minst te overtuigen onder meer door de (huidige) politieke context in Sierra Leone. Zoals hierboven reeds aangehaald nam het CGVS uw relatief jonge leeftijd in rekening – zowel op het moment van het persoonlijke onderhoud als op het moment van het verlaten van uw land van herkomst. Zelfs rekening houdend met dit gegeven oordeelt het CGVS dat in uwen hoofde geen “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, noch dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

U legt **tot slot** geen documenten neer ter staving van uw identiteit en nationaliteit. Wel legt u een kopie van een lidmaatschapskaart van de SLPP voor op naam van uw oudere broer. Zoals hierboven aangehaald wordt uw sympathie voor deze politieke partij niet meteen in twijfel getrokken, net zoals een eventueel lidmaatschap van uw broer. Het neerleggen van deze partijlidkaart weet dan ook bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen.

Na de vernietiging van de beslissing van het CGVS door de RvV op 11 september 2018 bezorgde het CGVS u, uw voogd en uw advocaat een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS verstuurde een kopie op 24 september 2018. Op 2 september 2018 bezorgde u tot slot het CGVS uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud.

Na analyse van de door u gemaakte opmerkingen over deze notities komt het CGVS echter tot de conclusie dat deze niets veranderen aan de grond van de eerder gemaakte beslissing en evaluatie door het CGVS van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst. Zo verwijst u via uw advocaat op enkele materiële vergissingen die gemaakt werden in de notities van het persoonlijk onderhoud. In het schrijven van uw advocaat wordt onder meer gewezen op de foute schrijfwijze van bepaalde plaatsnamen in Sierra Leone. Ook wordt gewezen op het feit dat u uw vader nooit heeft gezien of gekend, dat S. nooit naar het huis van uw oom is geweest en dat u nooit hebt geweten wie de jongen was die werd neergeschoten (zie brief advocaat, dd. 2 oktober 2018). Echter, het feit dat u uw vader nooit heeft gezien of gekend en het feit dat S. nooit naar het huis van uw oom is geweest wijzigen niets aan de pertinente opmerkingen die gemaakt werden in de hierboven aangehaalde beslissing van het CGVS ter beoordeling van het door u aangehaalde relaas. De feiten waar nu naar verwijst werden op geen enkel moment vermeld in de eerdere beslissing van het CGVS. Het feit dat u nooit heeft geweten wie de jongen was die werd neergeschoten tijdens de protestactie werd nooit anders geïnterpreteerd door het CGVS. De hoofdargumenten in de eerdere beslissing van het CGVS betreffen de volgende vaststellingen: zo zijn uw verklaringen over uw vrees ten opzichte van de Sierraleoonse autoriteiten ten eerste louter gebaseerd op veronderstellingen en boude verklaringen (zonder ondersteuning van enig begin van materieel bewijs). Het CGVS kon bovendien geen enkele informatie terugvinden over deelnemers aan de bewuste protestactie op 16 augustus 2016 die (ten onrechte) veroordeeld werden omwille van hun rol tijdens deze protesten, noch kan u enige informatie in deze zin voorleggen (om uw vrees te staven). Integendeel, de autoriteiten in Sierra Leone gaven eerder blijk te willen onderzoeken wat er die dag is misgelopen aan de zijde van de veiligheidsdiensten (onder meer na een vraag van het regeringsagentschap ‘Human Rights Commission Sierra Leone – HRCSL’). Ook de door u opgegeven verklaring over de reden waarom de veiligheidsdiensten precies naar u op zoek zouden zijn (geweest), weet hoegenaamd niet te overtuigen. U vermoedt dat het te maken heeft met uw sympathie voor de politieke partij Sierra Leone People’s Party (SLPP).

Wat betreft deze veronderstelling, dienen volgende drie pertinente opmerkingen gemaakt te worden. Ten eerste haalt u zelf aan dat de protestactie in Kabala geen politieke dimensie had, en dat iedereen – verenigd – tegen de beslissing van de autoriteiten was om het geplande ‘Youth Village’ te verplaatsen naar een ander district (zie notities CGVS, p.12). Politieke motieven speelden bijgevolg niet mee in de protestactie van de jongeren tegen wat zij beschouwden als de achterstelling van hun district. Ten tweede was u reeds een tiental jaar niet meer in Kabala geweest in 2016, maar verbleef u in Freetown waar u naar eigen zeggen sympathiseerde met de SLPP door onder meer flyers te verdelen tijdens de verkiezingen in 2012. De vraag kan bijgevolg gesteld worden op welke manier de lokale veiligheidsdiensten (zo snel) op de hoogte zouden zijn geweest van uw lokale SLPP activiteiten in de hoofdstad van het land. Ten derde vonden er in maart 2018 nieuwe verkiezingen plaats in Sierra Leone. In de tweede ronde van de presidentsverkiezingen won de (oppositie)kandidaat (van de SLPP) Julius Maada Bio. Hij haalde het in de tweede ronde van de presidentsverkiezingen van de voorgedragen APC kandidaat. Deze drie vaststellingen ondergraven bijgevolg de door u politiek gemotiveerde reden van opsporing van uw persoon na de uit de hand gelopen protestactie in Kabala op 16 augustus 2016.

Deze door het CGVS uitgebreid gemotiveerde beslissing waarbij geconcludeerd werd dat de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw land van herkomst hoegenaamd niet wist te overtuigen blijft bijgevolg onverminderd overeind. De door u geformuleerde opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud wijzigen niets aan de pertinente opmerkingen die gemaakt werden ten overstaan van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst.

Bijgevolg blijft het CGVS bij de beoordeling dat in uwen hoofde geen “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, noch dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker kan zich niet akkoord verklaren met de vaststelling van het Commissariaat – Generaal dat hij niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en hij niet als vluchteling kan worden erkend noch dat hem de subsidiaire beschermingsstatus niet werd toegekend.

Verzoeker wijst er vooreerst op dat er materiële vergissingen staan in het gehoorverslag en citeert deze.

Verzoeker wijst erop dat door verwerende partij geenszins rekening gehouden werd met de door hem gemaakte opmerkingen. Er wordt zonder meer gesteld dat deze niet veranderen aan de grond van de eerder gemaakte beslissing en evaluatie door verwerende partij van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten in zijn land van herkomst. Verzoeker wijst op een passage inzake het bezit van zijn foto door de politie in zijn nota met opmerkingen die werden overgemaakt aan verwerende partij. “*Het is net omdat de politiediensten een foto van verzoeker bij zich hadden, dat verzoeker de beslissing genomen heeft om te vluchten. Verwerende partij houdt geen enkele rekening met dit gegeven. Het feit dat verzoeker de protestactie zelf niet beschouwde als een politieke actie, doet niet af van het feit dat verzoeker vervolgd zou kunnen worden om van zijn politieke overtuiging.*”

Verzoeker stelt verder voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij voert aan dat hij eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd.

Verzoeker stelt dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid.

Verzoeker volhardt dat hij steeds de waarheid heeft verteld. Tevens verwijst verzoeker naar § 198 en § 199 van het *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*.

Verzoeker wijst erop dat hij alles heeft verteld wat hij wist. Verzoeker wijst erop zo er sprake zou zijn van tegenstrijdigheden, deze tegenstrijdigheden pas gevonden kunnen worden na een minutieus vergelijken van beide verklaringen. Deze kleine tegenstrijdigheden zullen niet zwaarwichtig genoeg zijn om daaruit af te leiden dat het relaas van verzoeker weinig aannemelijk zou zijn. Verzoeker wijst er tevens op dat in zoverre er sprake is van incoherenties, *quod non*, deze incoherenties geenszins de kern van zijn asielaanvraag raken. Zij verhinderen helemaal niet om aan dit relaas geloof te hechten.

Verwerende partij stelt dat de vrees van verzoeker ten aanzien van de Sierra Leonese autoriteiten gebaseerd zou zijn op veronderstellingen en boude verklaringen. Verzoeker verwijst naar het landenrapport van de *“US Department of State”*.

“Er kan door verwerende partij niet ontkend worden dat naar aanleiding van het incident doden zijn gevallen. De vrees van verzoeker is dan ook niet gebaseerd op loutere veronderstellingen. Verzoeker heeft vastgesteld dat de politie jongeren heeft doodgeschoten, verzoeker heeft vastgesteld dat de politie naar het huis van S. was gekomen, verzoeker heeft vastgesteld dat de politie op zoek was naar hem. Verzoeker is er dan ook van overtuigd dat hij ofwel gedood zou worden dan wel naar de gevangenis zou worden gezonden.

Het feit dat verzoeker de protestactie zelf niet beschouwde als een politieke actie, doet niet af van het feit dat verzoeker vervolgd zou kunnen worden om van zijn politieke overtuiging. Politieke overtuiging betreft ideeën die door de autoriteiten niet getolereerd worden, zoals een kritische opinie met betrekking tot het overheidsbeleid en tot overheidsmethoden. Verwerende partij dwaalt dan ook dat de protestactie niet kan worden aangezien worden als een politieke actie.

Het feit dat verzoeker reeds een tiental jaar niet meer in Kabala is geweest, doet in deze niets ter zake. Vraag is enkel of verzoeker deelgenomen heeft aan de protestactie, dewelke zeer zeker een politieke dimensie heeft gekregen (mede gelet op de reactie van de overheid tijdens en na de feiten).”

Verzoeker verwijst naar artikel 17, § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker wijst erop dat verwerende partij in haar beslissing stelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker werd niet op de tegenstrijdigheden gewezen.

Verzoeker voert de schending aan van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève en artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet).

“Verzoeker vraagt dan ook met aandrang rekening te houden met zijn kwetsbaar profiel als minderjarige.

Artikel 1A, onder twee, van het Vluchtelingenverdrag, geïmplementeerd in artikel 48/3 Vreemdelingenwet biedt aan een ieder, dus ook aan kinderen, bescherming die gegronde vrees heeft.

Waar autoriteiten in landen van herkomst nog bescherming kunnen bieden aan volwassenen of wanneer volwassenen zelf nog bescherming kunnen vinden in de landen van herkomst door bijvoorbeeld gebruik van hun sociale netwerk is het aannemelijk dat dat veel lastiger is voor kwetsbare kinderen: kinderen zijn minder weerbaar en hebben doorgaans een beperkter sociaal netwerk.

In casu dient vastgesteld te worden dat dit sociaal netwerk in het land van herkomst ontbreekt. Door verwerende partij werd hier geenszins rekening mee gehouden.

Bovendien zullen de autoriteiten in de landen van herkomst waarschijnlijk de ouders of andere familieleden verantwoordelijk houden voor de bescherming van hun kinderen.

Onderzocht zou moeten worden of ouders (desgevallend familieleden) daadwerkelijk in staat zijn om hun kinderen voldoende kunnen beschermen, rekening houdend met de specifieke kwetsbaarheden van de ouders (familieleden). Gevluchte kinderen kunnen bijzondere beschermingsnoden hebben. Zo hebben kinderen een veilige ontwikkelingsomgeving nodig om in op te groeien.

Op grond van het bovenstaande kan gesteld worden dat de drempel voor het aannemen van een vluchtelingenstatus voor een kind lager ligt dan bij volwassenen, zoals ook de VN-Vluchtelingenorganisatie UNHCR bepleit. In casu dient gesteld te worden dat deze bescherming in het land van herkomst onbestaande is.

Naast de vervolgingsgronden die ouders mede namens het kind aanvoeren, die mogelijk bij het kind nog nijpender kunnen uitpakken, kan er kindspecifieke vrees voor vervolging aanwezig zijn die noopt tot internationale bescherming, zoals de vrees voor genitale verminking, gedwongen uithuwelijking, eerwraak, bloedwraak, kinderontvoering, rekrutering als kindsoldaat, kinderhandel en kinderarbeid (arbeidsgerelateerde en/of seksueel gerelateerde uitbuiting), maar ook in geval de ontwikkeling van het kind in gevaar is door verwestering of de afwezigheid van minimale standaarden van sociaal-cultureel-economische rechten, zoals adequate huisvesting, schoon drinkwater en voedsel of wanneer kinderen door het ontbreken van geboorteregistratie onthouden zijn van onderwijs, gezondheidszorg en andere diensten..

Ook deze kindspecifieke vrees voor vervolging is in deze aanwezig. Minstens werd dit door verwerende partij niet onderzocht."

Verzoeker is de mening toegedaan dat hem minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend en verwijst naar artikel "artikel 4, 5" van de Europese kwalificatierichtlijn.

2.1.2. Verzoeker wijst erop dat hij in ondergeschikte orde aanspraak maakt op de subsidiaire beschermingsstatus.

"Subsidiaire bescherming kan geboden worden aan mensen die geen 'vluchteling' zijn volgens de vluchtelingdefinitie en die in hun land van herkomst te vrezen hebben voor de dood(straf) (artikel 2 EVRM), marteling of onmenselijke of vernederende behandeling (artikel 3 EVRM) of inbreuk op de menselijke waardigheid (artikel 1 Handvest) of het risico lopen slachtoffer te worden van willekeurig geweld als gevolg van een (inter)nationaal gewapend conflict (artikel 15c van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU). Behalve artikel 1 Handvest zijn deze bepalingen geïmplementeerd in artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Artikel 1 Handvest beschermt tegen inbreuken op de menselijke waardigheid en strekt verder dan artikel 2 en 3 EVRM en artikel 15c van de Kwalificatierichtlijn. De bescherming op grond van artikel 2 en 3 EVRM is alleen aan de orde wanneer er sprake is van een reëel risico op levensbedreigende of onmenselijke of vernederende omstandigheden in de landen van herkomst.

De drempel om beschermd te worden op basis van artikel 1 Handvest ligt veel lager. Het potentiële risico (i.p.v. het reële risico) op aantasting van de menselijke waardigheid zou voldoende moeten zijn om tot bescherming over te gaan. De aantasting van de menselijke waardigheid is eerder aan de orde bij kwetsbare mensen, vanwege hun verminderde weerbaarheid, en speelt een rol in kwesties over de verplichting voor staten om te zorgen voor menselijke leefomstandigheden en om te voorzien in bijzondere behoeften van kwetsbare mensen, zoals toegang tot medische zorg en duurzame re-integratie in de maatschappij (ook wanneer die garanties ontbreken in de landen van herkomst). Als blijkt dat in een land van herkomst de leefomstandigheden voor het kind niet adequaat zijn, waar bovendien niet tegemoetgekomen kan worden aan de bijzondere behoeften van het kind zou artikel 1 Handvest tot (subsidiaire) bescherming van het kind kunnen verplichten. Zoals hoger gesteld heeft verzoeker bijzondere behoeften. Het staat buiten kijf dat in het land van herkomst hieraan niet tegemoet kan worden gekomen.

Artikel 2 EVRM bevat een positieve verplichting voor staten om passende maatregelen te nemen die het recht op leven waarborgen van alle personen die onder de jurisdictie van de staat vallen. Staten moeten derhalve alles doen wat redelijkerwijs van hen verwacht mag worden om een reëel risico en onmiddellijke bedreiging van het leven te voorkomen. Ontoegankelijkheid van medische zorg/behandeling (wat zou resulteren in een levensbedreigende situatie) in het land van terugkeer kan ook leiden tot schending van artikel 2 EVRM. België moet ervoor zorgen dat voorkomen wordt dat het leven van een kind bij terugkeer in gevaar is. Daarbij moet vastgesteld worden dat zijn medische (psychische, psychiatrische, fysieke) omstandigheden bij terugkeer niet onmiddellijk levensbedreigend zijn. Ook in het kader van artikel 2 EVRM ligt de drempel om tot bescherming van het kind over te gaan lager dan bij volwassenen. Kinderen zijn kwetsbaarder dan volwassenen. Bepaalde omstandigheden in het land van herkomst kunnen voor volwassen (nog) niet levensbedreigend zijn, omdat zij weerbaarder zijn, terwijl ze dat voor kinderen wel zijn. In deze kan gewezen worden op de psychische problematiek dewelke in deze bij verzoeker aanwezig is. Verzoeker wijst in deze naar de problemen die hij ondervonden heeft in Libië en dewelke op heden nog een impact op hem hebben. Een terugkeer naar Sierra Leone betekent dat de nodige behandeling en opvolging hem zal ontbreken.

Artikel 3 EVRM en artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn, 2011/95/EU, bevatten een positieve verplichting voor staten om effectieve bescherming te bieden in geval van een reëel risico op een minimale graad van ernst van schade door marteling, onmenselijke of vernederende behandeling in het land van

herkomst (het nonrefoulementverbod) of door ernstige en individuele bedreiging van het leven als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (respectievelijk artikel 15b en 15c van de Kwalificatierichtlijn, 2011/95/EU). Ook in andere gevallen waarin mogelijk ernstige schade optreedt, dient subsidiaire internationale bescherming, op grond van artikel 3 EVRM, worden toegekend. Dit kan gaan om direct levensbedreigende omstandigheden of wanneer door afwezigheid van medische behandeling of door een gebrek aan toegang tot medische behandeling een snelle, ernstige en onomkeerbare achteruitgang in de gezondheidstoestand of een aanzienlijke vermindering van de levensverwachting optreedt. Of door schade door de gebrekkige (sociaal-cultureleconomische) humanitaire omstandigheden in het land van herkomst, bijvoorbeeld vanwege gebreken in de toegang tot en beschikbaarheid van medische zorg, gebrekkige adequate opvangomstandigheden, de afwezigheid van een sociaal- en familienetwerk, het opgeven van een persoonlijke identiteit (c.q. door verwestering), of de afwezigheid van scholing. In die gevallen gaat het om een cumulatie van bijzondere individuele risicofactoren in combinatie met de algehele situatie in het land van herkomst. In die context worden kinderen, die specifieke beschermingsnoden hebben, als extreem kwetsbaar beschouwd. De bijzondere kwetsbare positie van het kind maakt dat de drempel om tot bescherming van het kind over te gaan lager ligt dan bij volwassenen. Andermaal, bij een kind kan het eerder aannemelijk zijn dat er sprake zal zijn van de minimale graad van ernst en een reëel risico op ernstige schade die geleden zou worden bij terugkeer naar het land van herkomst, dan dat dat het geval zou zijn bij een volwassene.

In casu kan gewezen worden op volgende zaken:

- Medisch (psychische) klachten waarvoor geen behandeling beschikbaar is of waarvoor toegang tot behandeling onmogelijk is in het land van herkomst.
- Vanwege afkomst of verwestering geen kansen op scholing en werk en daardoor serieuze dreiging van ernstige ontwikkelingsschade in het land van herkomst.
- De afwezigheid van een sociaal- en familienetwerk in het land van herkomst.
- Geen of inadequate toegang tot onderwijs in het land van herkomst.

Verzoeker kan dan ook aanspraak maken op de subsidiaire bescherming. Minstens dient gesteld te worden dat al deze zaken niet door verwerende partij werden onderzocht."

2.2.1. Verzoeker voert de schending aan van verschillende wetsartikelen en rechtsbeginselen. Omwille van hun onderlinge verwevenheid en samenhang zullen deze samen behandeld worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, "Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights", Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, "Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie", 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus

dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 2 of 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.4. Verzoeker verwijst naar de opmerkingen die werden gemaakt op het gehoorverslag. Hieromtrent kan worden vastgesteld dat (i) deze opmerkingen door verweerder werden in ogenschouw genomen en beantwoord in de bestreden beslissing (cf. p. 4); (ii) deze opmerkingen ook een uitgebreide juridische argumentatie bevatten inzake de toepassing van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet (en eveneens aangewend worden in voorliggend verzoekschrift) wat niet de doelstelling is van artikel 57/5, *quater*, § 2 en § 3 aangezien deze opmerkingen slechts kunnen slaan op “*de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud*” en bijgevolg niet op de toepassing van de Vreemdelingenwet op verzoekers verzoek tot internationale bescherming.

2.2.5. Verzoeker baseert zijn verzoek tot internationale bescherming op zijn vermeende deelname aan een protestactie in Kabala op 16 augustus 2016. Hij verwijst naar een landenrapport van US State Department ter staving.

Inzake de aangehaalde gebeurtenissen stelt de bestreden beslissing, na het hernemen van de oorspronkelijke motivering en de bespreking van verzoekers opmerkingen over de notities:

“De hoofdargumenten in de eerdere beslissing van het CGVS betreffen de volgende vaststellingen: zo zijn uw verklaringen over uw vrees ten opzichte van de Sierraleoonse autoriteiten ten eerste louter gebaseerd op veronderstellingen en boude verklaringen (zonder ondersteuning van enig begin van materieel bewijs). Het CGVS kon bovendien geen enkele informatie terugvinden over deelnemers aan de bewuste protestactie op 16 augustus 2016 die (ten onrechte) veroordeeld werden omwille van hun rol tijdens deze protesten, noch kan u enige informatie in deze zin voorleggen (om uw vrees te staven). Integendeel, de autoriteiten in Sierra Leone gaven eerder blijk te willen onderzoeken wat er die dag is misgelopen aan de zijde van de veiligheidsdiensten (onder meer na een vraag van het regeringsagentschap ‘Human Rights Commission Sierra Leone – HRCSL’). Ook de door u opgegeven verklaring over de reden waarom de veiligheidsdiensten precies naar u op zoek zouden zijn (geweest), weet hoegenaamd niet te overtuigen. U vermoedt dat het te maken heeft met uw sympathie voor de politieke partij Sierra Leone People’s Party (SLPP). Wat betreft deze veronderstelling, dienen volgende drie pertinente opmerkingen gemaakt te worden. Ten eerste haalt u zelf aan dat de protestactie in Kabala geen politieke dimensie had, en dat iedereen – verenigd – tegen de beslissing van de autoriteiten was om het geplande ‘Youth Village’ te verplaatsen naar een ander district (zie notities CGVS, p.12). Politieke motieven speelden bijgevolg niet mee in de protestactie van de jongeren tegen wat zij beschouwden als de achterstelling van hun district. Ten tweede was u reeds een tiental jaar niet meer in Kabala geweest in 2016, maar verbleef u in Freetown waar u naar eigen zeggen sympathiseerde met de SLPP door onder meer flyers te verdelen tijdens de verkiezingen in 2012. De vraag kan bijgevolg gesteld worden op welke manier de lokale veiligheidsdiensten (zo snel) op de hoogte zouden zijn geweest van uw lokale SLPP activiteiten in de hoofdstad van het land. Ten derde vonden er in maart 2018 nieuwe verkiezingen plaats in Sierra Leone. In de tweede ronde van de presidentsverkiezingen won de (oppositie)kandidaat (van de SLPP) Julius Maada Bio. Hij haalde het in de tweede ronde van de presidentsverkiezingen van de voorgedragen APC kandidaat. Deze drie vaststellingen ondergraven bijgevolg de door u politiek gemotiveerde reden van opsporing van uw persoon na de uit de hand gelopen protestactie in Kabala op 16 augustus 2016.”

Verzoekers geciteerde landeninformatie kan geen afbreuk doen aan voormelde motivering aangezien, zoals verweerder ook terecht vaststelde, deze landeninformatie ook geen melding maakt van gearresteerde deelnemers. Het blijkt dat deze landeninformatie, net zoals verweerder, enkel melding maakt van twee gedode jongeren en dat de autoriteiten een onderzoek opstartten omtrent het geweld. De door verzoeker aangehaalde landeninformatie vermag de bestreden motivering niet te weerleggen. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat (hij in de opmerkingen op het gehoor nog meedeelde en aanvulde dat) de politie in het bezit was van zijn foto toen zijn bij oom langskwamen, stelt de Raad vast dat dit een *post-factum* verklaring is waarvan verzoeker zelf in het verzoekschrift stelt dat hij deze niet maakte bij het gehoor.

Waar verzoeker ook nog verwijst naar het feit dat hij SLPP aanhanger is en dat de protestactie eigenlijk een politieke actie was, blijkt dat verzoeker ingevolge de machtswissel in Sierra Leone (en zoals vermeld in de voormelde motivering) geen vervolging omwille van politieke overtuiging kan aanvoeren. Verzoeker voert geen begin van bewijs aan dat actueel hij in de negatieve belangstelling zou staan van autoriteiten omwille van een vermeende SLPP-sympathie.

Verzoeker voert aan dat geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid en er niet vertrokken werd van een “*free narrative*” interview. Dit verweer kan niet aangenomen worden aangezien uit het verloop van het interview duidelijk blijkt dat hem vragen werden gesteld die aangepast zijn aan zijn leeftijd en hij weldegelijk zijn verhaal spontaan kon vertellen (zie gehoorverslag, p. 11-12 en de melding “*spontaan relaas*”).

Het feit dat verzoeker niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het gehoor zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de verzoeker om internationale bescherming met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld. Bovendien is het niet ernstig van verzoeker om verweerder te verwijten dat de kans niet werd geboden om de tegenstrijdigheden te verhelderen doch vervolgens over deze tegenstrijdigheden zelf niet de minste verdere duiding te geven, hoewel hij hiertoe de kans heeft middels de opmerking en op de notities van het gehoor en onderhavig verzoekschrift.

Inzake de toepassing van het voordeel van de twijfel en de verwijzing naar de Kwalificatierichtlijn stelt de Raad vast dat de geciteerde bepaling werd omgezet in de Belgische wetgeving (*cf.* artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet). Aangezien uit de hogervermelde motivering blijkt dat de verklaringen van de verzoeker niet samenhangend en aannemelijk bevonden zijn en tevens in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek (*cf.* artikel 48/6, § 4, c)) kan hem het voordeel van de twijfel niet worden toegekend.

Omwille van deze vaststellingen blijkt dat verzoekers relaas niet aannemelijk is en weerlegt hij niet op nuttige wijze de bestreden motivering inzake de vluchtelingenstatus.

De verwijzing naar de mogelijke “*kindspecifieke vrees voor vervolging*” wordt, behoudens de algemene opsomming van elementen die aanleiding kunnen geven tot deze vrees, niet concreet onderbouwd in functie van de situatie van verzoeker.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar artikel 1 van het Handvest. Omtrent dit artikel stelt verzoeker: “*Behalve artikel 1 Handvest zijn deze bepalingen geïmplementeerd in artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Artikel 1 Handvest beschermt tegen inbreuken op de menselijke waardigheid en strekt verder dan artikel 2 en 3 EVRM en artikel 15c van de Kwalificatierichtlijn.*”

Zoals verzoeker zelf aangeeft werd artikel 1 van het Handvest niet opgenomen in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan de schending van artikel 1 van het Handvest dan ook niet dienstig inroepen.

Verzoeker verwijst naar artikel 2 van het EVRM en voert aan dat hij bij terugkeer naar Sierra Leone geen behandeling kan krijgen voor de psychische problemen die hij heeft opgelopen in Libië. Verzoeker brengt echter geen begin van bewijs bij inzake een medische problematiek die een voortdurende opvolging noodzaakt.

Mede gelet op het gestelde onder punt 2.2.3. inzake artikel 3 van het EVRM en de vaststelling dat verzoeker in het kader van de subsidiaire bescherming geen andere elementen aanbrengt dan deze ten grondslag van zijn vraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS